

Billag Q- kernel-userspace forbindelse og Log data struktur

Szymon Patryk Palka - 201409521

1. juni 2023

Indhold

1	Indledning	1
2	kernel-userspace forbindelse	1
2.1	software design	1
2.2	software implementation	2
2.2.1	GPIO	3
2.2.2	Interupt	5
2.3	test af software	7
2.4	hardware design	8
2.4.1	hardware implementation	8
2.5	hardware test	9
3	Log	10
3.1	Software design	10
3.2	Software implementation	12
3.3	Software test	14

1 Indledning

I dette dokument er alt udviklingsarbejdet for forbindelsen mellem user-space og kernel-space i form af kommunikation mellem knapper og en program som kører på target. Den anden del er implementation af en abstrakt datastruktur som er en log der skal indeholde sensor data.

Der bliver henvist til en del kode som kan findes i sin helhed i filbilag mappen, i undermapper log og interrupt.

2 kernel-userspace forbindelse

2.1 software design

Design af interrupt var MEGET turbulent og tidskrevende. Årsagen vil være fokuseret under del konklusion for Szymon Palka. Det started med brug af en library til raspberry pi som skulle tiladde os at tilgå GPIO'er og lave en interrupt rutine. Tanken var meget simpelt. Brugeren sender et eksternt signal til en pin via en knap. Dette udløser en interrupt i vores program som reagere afhængi af hvilken knap blev trykket på. Første problem kom da library bcm2835, kunne ikke instaleres på target. Fejlfinding tog mange arbejdstimer og resulteret med en konsultation med en underviser. Persoen anbefaldte en anden library siden vores valg var ikke optimalt. Der skulle dog være en problem med det ny bibliotek (wirePi) og det var at den skulle have stor problemer med at køre som statisk bibliotek.

I software verden kan man linke biblioteker på to måder (os bekendt) statisk og dynamisk (DLL). Forskel ligger i optimering, hvor en statisk bibliotek skal kopieres ind sammen med hver program som benytter den. Hvis man har 50 programmer som bruger iostream, skal man kopiere iostream 50 gange. Det er kæmpe spild af plads (relativt) og derfor har man fundet på dynamisk eller delte(shared) biblioteker. Der læses biblioteket ind en gang, og alle programmer kan benytte sig af den ved at load den ind efter behov ved runtime. Dette er virkelig smart dog virkede ikke på vores arkitektur installeret på raspberry.

Vi kunne godt updatere arkitekturen, men det ville være meget risiko fyldt af følgene årsager. Vi er 8 medlemmer hvor halvdelen er software studerende som arbejdede på den gamle arkitektur, med komplicerede funktionaliteter som spi, og wifi. Mage af det var i parralet udvikling, og siden interrupt tilgang fejlede i slutning af et sprint ville en skift af arkitekturen påtvinge tilpasning fra alle andre gruppe medlemmer uden garanti at deres kode ville fungere. Det skal siges at problemet var specifikt for kobling mellem wiringpi version og vores arch version, ikke et generalt problem.

Løsning kom i form af hjælp fra en underviser som havde en udgave af wiring pi der kunne køre statisk. Vi besluttede os at implementere den og siden brug af en bibliotek ikke taler som eget arbejde var det underundnet hvor den kom fra. Vi skulle bare have noget som virkede.

Koden blev implementeret og virkede ved tests, men der kom en udfordring yderligere. På target kunne ISR rutine ikke gå igang. Endnu en hav af timer blev

brugt på fejlfinding som endte i en fiasko.

For tredje gang skulle der implementeres en løsning til bidning mellem brugerer , hardware og software. I ren Desperation blev der udført en forsøg på at 'Hacke' sig frem til en løsnnng.

(Det følgene er virkelig fejlægtig løsning, men den blev inkluderet siden det var en meget værdifuld læring i hvordan det skal ikke gøres)

Det beståede genbrug af en gamle GPIO driver fra udervisning, som skulle have en ISR rutine tilføjet. I Den rutine blev der oprettet en fil (alvorligt fejl!) som blev skrevet i af vores program. Programmet skrev sin prosses numer i dette fil som blev aflæst af driveren. Derefter kunne der sendes en system signal til programet.

Linux har normal nogle standart signaler som kan sendes til programer (processer) som kill, der lukker for processen. Der er også en Usersig1 som kan have en bruger bestemt betydning. Når programmet modtog dette signal skulle den aflæse hvilken knap aktiveret interuptet, men det kom aldrig så langt.

Dette var virkelig dårlig løsning som var en desperat forsøg, på at skære ned på udvikligstiden ved at 'klistre' noget sammen. Der blev arbejdet meget opdelt på dette punkt i projektet og løsningen til dette funktionalitet var faktisk meget lige til, men af en eller andet årsag var den usynlig under selve process.

Dette illustreret faren via meget selfstendig sprints, og selvom vi holdt opfølningsmøder 2 gange om ugen, blev der aldrig kaster et andet sæt øjne på det. Alle havde det virkelig travlt. Men man må aldrig give op selvom situation er håbløst, og med dette gåpåmod startede udviklignen for 4rde gang. Nu helt forefra, og uden brug af externe midler.

Målet var at udvikle en character driver som vil kunne lave en interrupt på brug af GPIO pins. Med det ny klarhed blev der fundet en lige til løsning.

Vi laver en almen driver ti GPIO med standard file operations (read , write osv). Oprette en ISR rutine for hver knap GPIO der bliver aktiveret når spænding skiftes. Og det helt geniale og simple måde at forbinde user space med kernel space, var en blokerende read.

Når Programmet kører, ville den have en tråd for hver knap som prøver at læse tilstanden af pinen. Dette bliver blokeret indtil en interrupt forekommer. Tråden står stille indtil dette sker, men når interupt er gået af vil den kunne kære videre i sin kode som har en opgave at informere main at der blev tryket på den her knap.

2.2 software implementation

Dette implementation af GPIO character driver er basaret på en gruppe aflevering i HAL. Forfateren har været med til at udvikle og skrive følgende kode, dog af respekt for andres arbejde ville der nævnes det fælles indddsats .Interupt funktionaliteten er ikke resultat af dette gruppe aflevering.

Der vil også blive fokuseret på udvalgte dele af koden, men heleheden kan findes som en fil samt en makefile i bilag.

Makefile og overlay filen blev taget direktra fra opgaven (meg meget små ændringer)

2.2.1 GPIO

Første ting som implementeres er en struct til de GPIO'er som vi ønsker aktiveret. Dette var rigtig smart ide siden vi var lidt uklar på antal knapper nødvendigt til produktet. Ved at automatisere opsætnings processen ville en eventuelt tilføjelse kun kræve en opdatering til listen. Ergo 3 inputs, som er nr af GPIO, dens navn, og om det er en input (0) eller output (1).

```
static struct gpio_dev gpio_devs[4] = {{18, "in_b18", 0}  
                                         , {23, "in_b23", 0}  
                                         , {17, "in_b17", 0}  
                                         , {24, "in_b24", 0} };
```

Det næste skridt var at implementere init som inholder alokering af maksimale antal af devices via allocchardevregion(). Oprettes en klasse for vores driver via classCreate(). Initialisere vores fileoperations via cdevinit(), dog her skal der pointeres at selvom write() blev implementeres blev den ikke benyttet i projektet. Der blev også registreret en platform driver via platformdriverregister(), som gøre det mulig at styre devices conectet via en bestemt databus. Det er en krav til hot plug funktionalitet. Det vil ikke være streks nødvendig at implementere for vores produkt, men det tilader plads til udvidelser. Det sidste er registrering af ISR rutiner som kan ses i afsnit 2.2.2

Der skulle selvfølgelig implementeres write() og read() funktion som også kan ses i afsnit 2.2.2.

Det som er mere interessant er probe funktionaliteten som kan ses ned under. Den sørger for at dynamisk allokere GPIO'er, sætte deres retning og oprete nodes i \dev udfra vores struct.

Dette sørger for at resurcerne er registreret når devicet detekteres i sted for at blive alokeret ved initialisering. Det kan tænkes som meningsløst for vores projekt siden vores knapper er altid forbundet, men rent desing messigt tilader det mere flekseibilitet i fremtiden. Det kunne tænkes at vi skulle udstyre vores brugergrænse flade med en dogle, som temperatur måler og der vil funktionaliteten med hotplugging være på plads. Måske ikke sammen med knapperne, men kunne genbruges som seperat driver, uden et mere omstendingt arbejde. Koden kører en lykke over vores gpioer og opretter de overnævnte ting. Ved fejl sørges der for frigivning af ressurcer. Dette tankegang er prevelent gennem hele chracater driver.

```
static int gpioDriver_probe(struct platform_device* pdev) {  
  
    int err = 0;  
    for (int i = 0; i < gpios_len; i++)  
    {  
        err = gpio_request(gpio_devs[i].no, gpio_devs[i].name);  
        if (err)  
        {
```

```

        pr_err("Failed gpio request for %s\n", gpio_devs[i].name);
        goto Error;
    }
    if (gpio_devs[i].dir == 0)
    {
        gpio_direction_input(gpio_devs[i].no);
    }
    if (gpio_devs[i].dir == 1)
    {
        gpio_direction_output(gpio_devs[i].no, 0);
    }
    gpioDriver_dev = device_create(gpioDriver_class,
    NULL, MKDEV(MAJOR(devno), i), NULL, gpio_devs[i].name);
    if (IS_ERR(gpioDriver_dev))
    {
        pr_err("Failed gpio request for %s\n", gpio_devs[i].name);
        goto Error;
    }
}
return 0;
Error: for (int i = 0; i < gpios_len; i++)
{
    gpio_free(gpio_devs[i].no);
    device_destroy(gpioDriver_class, MKDEV(MAJOR(devno), i));
}
return err;
}

```

Modsvaret til probe er remove() som dealokerer resurcer når devices ikke kan ses (bliver unpluget) som også implementeres.

de sidste værd at nævne er open() og release() der håndtere åbning og lukning af device filerne via user applikationen.

```

int gpioDriver_open(struct inode* inode, struct file* filep)
{
    int major, minor;
    major = MAJOR(inode->i_rdev);
    minor = MINOR(inode->i_rdev);
    printk("Opening gpio Device [major],
    [minor]: %i, %i\n", major, minor);
    return 0;
}
int gpioDriver_release(struct inode* inode, struct file* filep)
{

```

```

    int minor, major;
    major = MAJOR(inode->i_rdev);
    minor = MINOR(inode->i_rdev);
    printk("Closing/Releasing gpio Device [major],
    [minor]: %i, %i\n", major, minor);
    return 0;
}

```

2.2.2 Interrupt

For at kunne oprette en interrupt rutine skal den requestes til en specifikt GPIO med en type af interrupt. Her valgte vi falling edge som passer godt ind med design af knapper der er (logisk) høje og lige pludselig går lav når brugeren trykker på dem. Dette fald i spæning registreres og interrupt rutine går igang. som man kan se i koden bliver structen taget i brug til gpio nr og navn dog skulle da stadig oprettes en isr rutine per knap. Opridentlig skulle driveren udvikles med mulighed for nem scatering, hvor der løbber en lynke over GPIO'er som vil tilføjes. Det overnavnete tilgang med seperat ISR rutiner modarbejder denne tankegang. Årsagen var at ny interrupt rutine kunne ikke oprettes ved runtime, og en løsning til dette problem kunne være at benytte sig af en ISR som kan sætte foreskellig flag afhængi af hvilken gpio triggede interruptet. Dette blev ikke implementeret af tidsmæssig årsager.

```

err = request_irq(gpio_to_irq(gpio_devs[0].no), gpio_isr18
    , IRQF_TRIGGER_FALLING, gpio_devs[0].name, NULL);
if (err)
{
    pr_err("Failed to make interrupts");
    goto fail_interrupt;
}

```

Som nævnt tidligere skulle der oprettes en rutine for hver af knapper. Nedunder kan man se en eksempel på en af dem. Der blev oprettet en kø som skulle holde øje med de kommende interrupts, og en funktion som vil køres hver gang der forekommer en interrupt. I den funktion vækker vi køen og sætter en flag. Her blev vi udfordret under tests hvor interruptet blev opfanget flere gange ved en knappe tryk (præl). for at modarbejde dette blev vi enig om at tjekke hvis flaget blev sat ned igen. hvis dette var ikke tilfaldet, betyder det at kernel var stadig igang med at afvikle det som kom efter vores blokering, og interruptet skulle ignoreres.

praktisk svarer dette til at selvom bruger trykker 3 gange umenskligt hurtigt, vil de blive registreret som en tryk, så længe programet arbejder. Dette er selvfølg per knap, så intet forhindrer i at trykke op og ned hvis man vil dette.

```

static DECLARE_WAIT_QUEUE_HEAD(wq17);

```

```

static int flag17 = 0;

static irqreturn_t gpio_isr17(int irq, void* dev_id) {

    if (flag17 == 1)
        return IRQ_HANDLED;
    flag17 = 1;
    wake_up_interruptible(&wq17);

    return IRQ_HANDLED;
}

```

Det sidste som påkræves er at blokere read(). Dette bliver gjort ved en if sætning der tjekker hvilke minor nr (hvilken pin) prøver at benytte read. Dette minor bliver blokeret indtil den machende interrupt rutine vækker den rigtig kø og sætter et flag. Når dette er opfyldt resetes flag (så vi er klar til det næste interrupt) og driveren kan læse en værdi og kopier den til buffer i userspace. Der kan pointeres 2 ting omkring det nedstående kode, hvor den første er sleep() funktionen. Det er generalt ikke en god ide at bruge sleep siden det er rent spild af processor kræft. Årsagen var præ. Ved at vente lidt med at sætte flaget ned igen, sikrer vi os med at spændings niveauet på pin'en er stabiliseret. Ikke en ideale løsning, men en som viste sig at fungere i test.

Den anden ting er at i virkeligheden status på pins er ligegyldig. Dette bliver brugt som en blokering i en tråd i vores program som har opgaven at informere main().

```

ssize_t gpioDriver_read(struct file* filep, char __user* buf,
    size_t count, loff_t* f_pos)
...
...
...
if (iminor(filep->f_inode) == 3)
{
    wait_event_interruptible(wq24, flag24 == 1);
    msleep(200);
    flag24 = 0;
}

char kbuf[12];
int len, value, err, minorNum;
minorNum = iminor(filep->f_inode);
value = gpio_get_value(gpio_devs[minorNum].no);

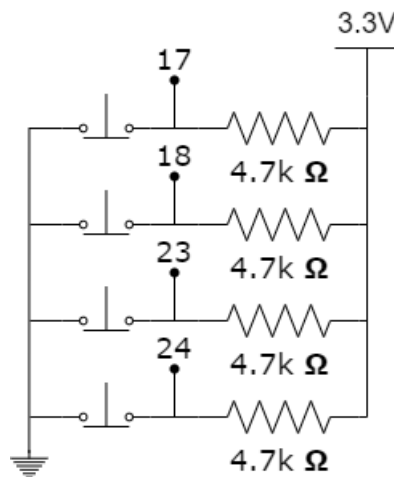
```



```
len = count < 12 ? count : 12; /* Truncate to smallest */  
len = snprintf(kbuf, len, "%i", value); /* Create string */  
err = copy_to_user(buf, kbuf, ++len); /* Copy to user */
```

2.3 test af software

Testen blev udført løbende ved at instalere modulet på target og printe til kernellog strategiske steder (er vi kommet ind is ISR handler? blev der alokeret major/ minor nr? osv) . Det final test foregik via hardware, og beskrivelse ses i afsnit 2.5

Figur 1: kredsløb for knapper

2.4 hardware design

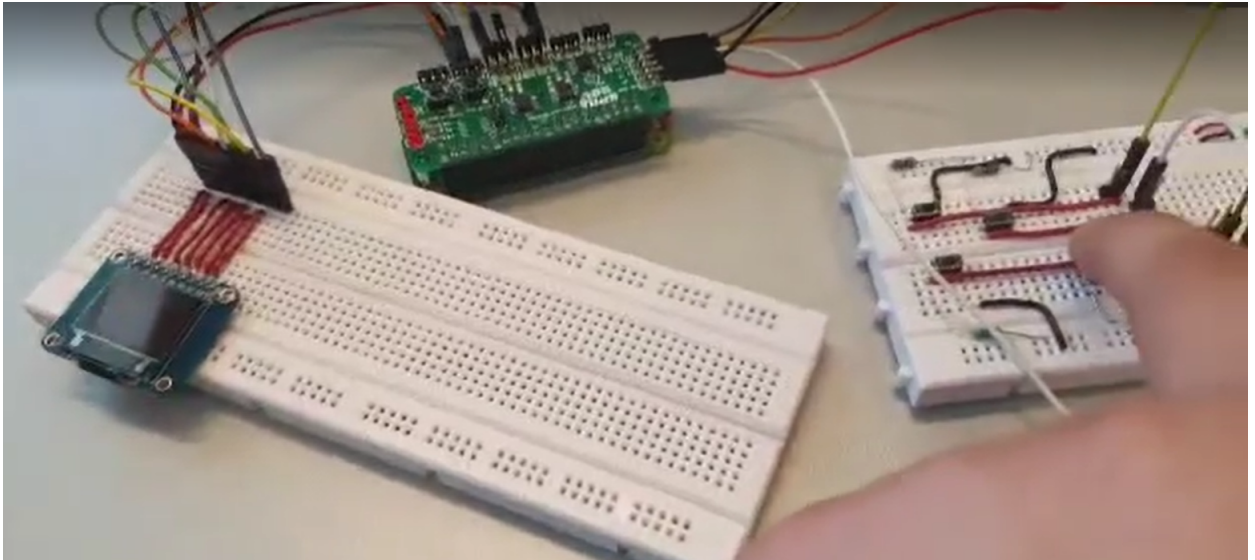
Design af knappe system skulle være forholdsvis simpelt, dog gennemgik en del iterationer. Vi var meget usikker om der skulle være touch , eller hvor mange knapper skulle man bruge for at tillade brugeren at navigere i menuerne af vores produkt. Brugeren skal have en mulighed for at fortage et valg, og skifte mellem mulighederne. Dette kræver teknisk set 2 inputs (fortag vælget og næste mulighed). Dette blev udvidet på baggrund af fælles beslutninger til en op, nen, enter og tænd/sluk knapp til at styre brugergrænsefladen. Vores tanke var at man vill kune tænde for skærmen og vælge data men ville se ud fra en liste. Hvis man vil komme tilbage skulle der findes en “tilbage” mulighed i bunden af listen, dog i retroperspektiv ville det være mere bruger venligt at implementere en “cancel/tilbage” knap.

Vi designet knapper til at være aktiv high med en pull down modstand, hvor både jord og forsøgning skulle tages ud fra raspberry pi.

2.4.1 hardware implementation

Vores beslutning skabte urelmessig opførsel såsom flere interrupts på en tryk af knappen. Vi prøvede at fejlfinde mellem kode og hardware men kunne ikke se at noget skulle være andet end præl skulle være skyldigt. Vi prøvede at forbedre dette ved at slukke for interrupt rutinent lige efter aflæsning af en logisk HIGH på pinden , og at instalere en RC kredsløb (efter anbefalding fra underviseren) dog uden lykke.

På Dette tidspunkt vendte vi strategien om og besluttede at det ville være nemere at holde pinsene høj, og forbinde dem til jord når brugeren trykkede. Det endelig resultat kan ses på fig XX. Der har vi en fælles forbindelse til 3.3V fra sasberry pi som går gennem en modstand til hver af de GPIO pins som skal modtage vores input fra brugeren. Ved hver pin er der forbundet en knap (switch) som åbner og lukker forbindelsen til jord. Når en bruger trykker på en knap fuldfører kan kredsløbet og trækker spædning ved pin, til 0, dlv logisk LOW.

Figur 2: test opsætning

2.5 hardware test

Modul test af hardware beståede af målinger af spæding ved analog discovery, dog dette var ikke meget sigende siden alle fremgangsmåder påviste det samme. Det fungeret perfekt. Derfor skulle der gøres en mere omfætnet prøve hvor elementer kan spille med hianden. Derfor var den endelig funtionalitet testet på følgende vis.

Test blev udført ret simpelt via at opbygge kredsløber fra figur 1 på funlebrat , og forbinde den til raspberry. Skærmen var testet i forvejen så fremgangsmåden var en big bang tilgang hvor der blev testet for den ønskede funktionalitet, efter systemer blev integreret. testen kan ses i figur 2

Efter par iterationer nævnt i design afsnit, kunne testen konkluderes som succes.

3 Log

3.1 Software design

Oprindig krav til datastruktur var en måling hver femte minut, non stop i en måned. dette giver 288 målinger om dagen, 2016 om ugen og 8064 om måneden.

Hver måling indeholder 6 data punkter på dervede tidspunkt, og hvis der skulle antages at de skulle gemmes som int vil hver af dem koste 4 byte. det vil resultere i ca 194 kb i hukommelsen. RaspberryPi modeller starter med omkring 500mb ram dog at dynamisk allokering på heap kræver mere hukommelse (kræver bla. adresse til hvor det er opbevaret) og er generelt langsommere at tilgå.

En standard værdi for en stack på en raspberry er ofte 8192kB. Der er ikke behov for en specifikt undersøgelse siden formålet er at illustrerer forholdet til at vejlede designet.

Ud fra disse antagelser vil vores data fylde 2.37 procent af vores stack som umiddelbart lyder ikke som et problem. Dog hvis systemet skulle udvides til en mere professionelt bruger kunne situation ændres hurtigt. Man kunne forestille sig have flere måleenheder. 12 enheder vil fordoble data. Hvis man vil have logen over et år i stedet for (eksempelvis vægten af planten kunne være relevant at se over længere tid) ville forbruget blive omkring 12 gange større. Disse 2 antagelser vil skubbe vores forbrug op på 57 procent, kun til opbevaring af data.

Med dette i tankerne kastede vi os ud i at designe en klasse efter behov.

En af de første ideer var separation af implementering og brug. Dette vil tillade ændringer i implementering, og nemmere brug af klassen, eftersom brugeren behøver ikke sætte sig ind i hvordan data bliver håndteret, men kun at kalde de rigtige funktioner. Dette blev opnået via arv. Brugeren har adgang til virtual basis klasse, hvor implementation ligger i en arvet klasse. Dette princip kaldes for information hiding.

Det næste skridt var at reducere data punkter. Årsagen til dette skyldes formålet med vores produkt er at præsentere overordnet data for brugeren, mens der forekommer ikke en dybere analyse af hvad dette data betyder. Derfor blev vi enige om ændre opløsning på data.

en time består af 12 målinger, en hver femte minut. Efter disse målinger tages der en gennemsnit og logges i en uge som har 7 dage med 24 timer og en måned som har 30 dage. Dette skrænk ned til $7 \cdot 24 + 12 + 30 = 210$ målinger

siden dag har samme opløsning som uge (per time) i stedet for at holde dobbelt data vil dag skulle udtrækkes fra ugen når der er behov for det.

Vælg af datastruktur til at repræsentere dette kom ud fra behov at tilføje nye målinger i fronten. En effektiv struktur til dette er en kø. En anden krav er at der skal slettes den sidste måling. Med det i tankerne var deque (dobbelt kø) oplagt. Den er lyn hurtig til at manipulere data ved enderne (hovedet og hale) og dens størrelse kan justeres meget nemt (modsat en vector).

I selve køen vil der blive indsat en vektor som indeholder en måling fra et bestemt sensor på en fikset plads.

Dette vurderes til en bedre løsning end en anden kø, siden størrelsen er konstant og meget lille (6 pladser)

I praksis var der nogle ting som ikke fungerede efter designet. Første var retur vardier, der endelig bestemmes af designet på skærmen. Dette resulteret i tilføjelse af ny get funktioner, som get latest som retunerer den seneste værdi, og isEmpty som tjekker om loggen er tom. Returværdi blev også lavet op til en mere brubart form der passede ind i skærmens funktionalitet.

i sidste ende på grund af manglende kommunikation mellem hardware og software blev antal sensorer skoret ned til 4, hvor den ene behøvedes endelig ikke logges (vandtank's niveau).

Disse ændringer skete omkring integrations fasen, som resulteret i ændring af designet til noget som ikke mente om det oprindelig design. Der blev foretaget en valg om at beholde den gamle struktur, siden det virkede som oprindelig ønsket, og igen giver gode muligheder for udvidelse

3.2 Software implementation

Selve implementering kan opsummeres i setLog() funktionen. Årsagen er at den datatype deque er. Den består formentlig af en datapunkt og en pointer til det næste datapunkt. en recursiv data struktur. Dette kan analyseres udelukkende på baggrund hvordan nyt data bliver oprettet. Der påkræves ikke størelse før strukturen er initialiseres, dette betyder at det ikke er en array. Elementer kan frit tilføjes og slettes fra enderne via push, og pop, som stemmer overens med dette implementation.

```
void setLog(const std::array<int, 4>& values) override {  
  
    // push hour  
    _hour.push_front(values);  
    m++;  
  
    if (_hour.size() > 12)  
        _hour.pop_back();  
  
    //After full hour take avarage and push to week  
  
    if (m == HOUR)  
    {  
        m = 0;  
  
        waterLevel = 0; moisture = 0; light = 0; weight = 0;  
  
        for (size_t i = 0; i < 12; i++)  
        {  
  
            waterLevel += _hour[i][0];  
  
            moisture += _hour[i][1];  
  
            light += _hour[i][2];  
  
            weight += _hour[i][3];  
        }  
  
        _week.push_front({ waterLevel /  
        HOUR,moisture / HOUR ,light /  
        HOUR ,weight / HOUR });  
  
        h++;  
    }  
  
    //After full Day take avarage and push it to month
```

```

    if (_day.size() > 24)
        _day.pop_back();

    if (h == DAY)
    {
        h = 0;

        waterLevel = 0; moisture = 0; light = 0; weight = 0;

        for (size_t i = 0; i < DAY; i++)
        {

            waterLevel += _week[i][0];

            moisture += _week[i][1];

            light += _week[i][2];

            weight += _week[i][3];
        }

        _month.push_front({ waterLevel
        / DAY,moisture / DAY ,light
        / DAY ,weight / DAY });
    }

    if (_month.size() > 30)
        _month.pop_back();
}

```

som der kan ses i koden overfor bliver der heletiden sørget for at maksimalt størrelse af køen overholdes. Når den opnåes tages der gennemsnit som så pushes i næste kø og så videre. selve kø eksisterer ikke i memory med mindre er bliver alokeret en data punkt. Da strukturen består af en kø med indlejrede vektor kan de enkelte data tilgås ved at benytte dobbelt pointer `[][]`.

overordnet fungerer dette som en roterende buffer, hvor længden af hver kø kan være valgfrit(der skal ændres i implementation, men vi det er ændring af enkelt definition, som gør det nemt at updatere).

Oprindeligt kode returneret hele data typen i form af en kø, som indhold vektorer der holdt data fra alle sensorer fra en målig. Dette viste sig at være for kompliceret at benytte sig af andre brugere, og blev ændret langt efter implementation til at returnere en array af datapunkter for en enkelt sensor. Pga pladsmangel var der ikke muligt at fremvise mange værdier, og `getweek()` blev ændret til at returnere en gennemsnits værdi per dag, seneste 7 dage tilbage. Det kan ses i koden ned under.

```

std::array<int, 7> getWeek(int type) const override {

    std::array<int, 7> data = { -1,-1,-1,-1,-1,-1,-1 };

    int max = _month.size()>7    ?    7    : _month.size();

    if (max!=0)
    {

        for (size_t i = 0; i < max ; i++)
        {
            data[i] = _month[i][type];
        }

    }

    return data;
}

```

Der kan også ses en eksplicit override, som overskriver klassens interface (virtuel klasse), for at gemme implementering.

Måden man vælger hvilken sensor målinger man vil få fat i er ved at give en int til funktionen. den fortæller hvilken plads i vektoren vil man kigge på. Dette kan lade sig gøre fordi målinger er altid på en fastbestemt plads. eksempelvis er vandtanks niveau altid på plads 0. for at gøre det mere bruger venligt bestemte vi os for at bruge keywords som er mere selvejendende.

```

#define WATERLVL    0
#define MOIST       1
#define LIGHT       2
#define WEIGHT      3

```

getLatest() var trivielt at implementere siden den seneste værdi er første pladsen i hour attributten.

samme med isEmpty() som benytter sig af .empty() funktion for deque på alle dele i vores log. hvis alt er tomt returneres der true.

3.3 Software test

testen blev primært udført via en test program hvor der blev testet følgende.

gennemsnit tages korrekt : alle værdier for timer sættes til noget som resulterer med en kendt gennemsnit. derefter tjekkes den første måling på ugen, som er gennemsnittet af en hel dag.

roterende buffer: der oprettes 600 dages antal målinger, og hele logen printes ud. der brødte ikke være mere end 30 datapunkter (1 per dag)

is empty() testes før noget data bliver oprettet, og brudte vise 1. dette gentages efter tilfaldig data pushes in, og brudte visse 0.

logclear() testes sammen med isempty() hvor efter en sletning af loggen via logclear() brudte den videregive at loggener blevet tom.

Get latest er trivielt da den skulle returnere den seneste værdi som blev pushet.

```
int main() {

    int a, b, c, d;

    Log log;

    // Test setLog method

    bool lvl = log.isEmpty();

    std::cout << lvl << endl;


    for (size_t i = 0; i < 12 * 24 * 600; i++)
    {
        //int a = rand() % 10;
        int b = rand() % 10;
        int c = rand() % 10;
        int d = rand() % 10;

        a = 10; // Weight 0

        b = 20; //WaterLvl 1

        c = 3; //Light 2

        d = 4; //Moist 3

        log.setLog({ a,b,c,d });
    }

    auto latest = log.getLatest(WEIGHT);

    std::cout << "get latest: " << latest << endl;

    auto weekLog = log.getWeek(WEIGHT);
```

```

std::cout << "Week Log:" << std::endl;

for (size_t i = 0; i < 7; i++)
{
    int val = weekLog[i];

    cout << val << endl;
}

std::cout << "my month :" << endl;

auto mymonth = log.getMonth();

for (size_t i = 0; i < mymonth.size(); i++)
{
    int val = mymonth[i][0];

    std::cout << val << endl;
}

log.logClear();

latest = log.getLatest(WEIGHT);

std::cout << "get latest: " << latest << endl;

mymonth = log.getMonth();

for (size_t i = 0; i < mymonth.size(); i++)
{
    int val = mymonth[i][0];

    std::cout << val << endl;
}
return 0;
}

```